

εισέδυσεν εἰς τὴν μητρικὴν καρδίαν, ἐνῶ ἐσκέπτετο τοιοῦτοτρόπως περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς.

«Φοβοῦμαι,» εἶπε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς, ἐνῶ ἐκάθητο καὶ ἐσκέπτετο περὶ τοῦ Καρόλου, ὅτι δὲν ἐπράξαμεν ὀρθῶς ἀκολουθήσασαι κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν τοῦ κυρίου Χάρδη. Ἐάν ὁ ἀδελφός σου εὐρίσκηται ἄνευ χρημάτων, καὶ μεταξύ ξένων, τί ἐμπορεῖ νὰ κάμη; Πῶς δύναται νὰ ζήσῃ; Τί ἔθελε γείνει, ἂν ἐπραττεν ἀπελπιστικὴν τινὰ πράξιν; Φρίττω, ὅταν τὸ συλλογίζομαι, ἡ ἰδέα αὕτη μὲ κατεῖχεν ὅλην τὴν νύκτα, δὲν ἠδυνήθη νὰ κοιμηθῶ οὐδὲ μίαν ὥραν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ κώδων τῆς θύρας ἐσήμανεν, ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ ἠκουάζοντο σιωπηλαί, ἐνῶ ὁ ὑπρέτης ἀπεκρίνετο, εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμνέ τις κάτω. Δὲν ἤκουσαν τὴν θύραν κλειομένην, ἀφοῦ ἠνοιχθῆ, ἀλλὰ τὰ βήματα τοῦ ὑπρέτου, ἐπανεληθόντος, ἐδήλουν, ὅτι ἦτο ἀγγελιοφόρος τις κάτω ἀναμένων ἀπάντησιν. Οὗτος ἦλθε κρατῶν ἐπιστολὴν εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ εἶπεν, ἐνῶ τὴν ἐνεχειρίζεν εἰς τὴν κυρίαν Ῥεϊνόρου.

«Τηλεγράφημα, κυρία, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζῃ, ἂν θὰ κάμητε ἀπάντησιν.»

Ἐπιθανάτιος ὠχρότης ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Ῥεϊνόρου, ἅμα ἔλαβε τὸ ἔγγραφο, καὶ τὸ ἠνοίξε μὲ χεῖρας τρεμούσας ὡς τὸ φύλλον. Ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἔπαυσε πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα δὲ μετὰ φωνὴν ἀγωνίας, ἡ κυρία Ῥεϊνόρου ἔπεσεν εἰς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τῆς καθέδρας τῆς, καὶ ἔχασε πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τηλεγράφημα ἔπεσεν ἀπὸ τὰς χεῖράς τῆς, ἡ Ἄγνη τὸ ἀνήρπασε καὶ τὸ ἀνέγνωσεν ἐν ἀκαρεῖ. Ὁ ἀδελφός τῆς ἀπέθανεν. Μία σφαῖρα ἐτελειώσε τὴν πυρετώδη ζωὴν του, ἂν καὶ διὰ τίνων χειρῶν ἡ θανατηφόρος σφαῖρα διεπέρασε τὴν καρδίαν του, τὸ τηλεγράφημα δὲν ἔλεγεν. Ἄλλ' ἡ λυπηρὰ ἀλήθεια ἔφθασε λίαν ταχέως—ἔπεσε διὰ τῆς ἑαυτοῦ βιαίας χειρός. Οὕτω τὸ κληροδότημα τοῦ πατρὸς του ἐγένετο εἰς αὐτὸν κατὰρα ἀντὶ εὐλογίας. Ἐάν ἐλάμβανεν ὁμαῖ μὲ αὐτὸ καὶ ὀρθὰς ἀρχάς, νοῦν ἐπιμελῶς ἀνεπτυγμένον, καὶ ἔξεις φιλεργίας, ὁ πλοῦτός του ἠδύνατο νὰ γείνη μέσον τῆς ἰδίας αὐτοῦ εὐτυχίας καὶ χρησιμότητος εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ τὰ χρήματα ἄνευ τούτων ἦσαν εἰς αὐτὸν, ὡς εἶναι καὶ εἰς πάντα ἄλλον, δύναμις τις πρὸς τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ.

Εἶναι ἄρα γε ζήτημα, ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων κληροδοτημάτων ἦτο τὸ καλλίτερον; Εἶναι ζήτημα, ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ νέου ἐκείνου, ὅστις ἔχει τὸν κόσμον ὅλον ἐνώπιόν του, βραχίονας ἰσχυροῦς, νοημοσύνην καὶ φιλοτιμίαν, ὅτι θέλει εἰσέλθῃ εἰς ὑψηλὰ θέσεις, εἶναι ζήτημα ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ πατρὸς, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του, ὅτι θέλει προθυμοποιηθῆ νὰ προμηθεύσῃ εἰς αὐτὰ τὸ ὑψιστον ἀγαθόν; Οὐχὶ βεβαίως!

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Οἱ χαρακτῆρες τῶν γυναικῶν τῆς Νικοσίας εἰσὶ κανονικοὶ καὶ ἀξιοπρέπειαν ἐμφαίνουσι, δεικνύοντες τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο τὸ ἰδιάζον εἰς τὴν φυσιογνωμίαν ἐν τοῖς

ἔργοις τῶν Ἑλλήνων ἀριστοτεχνῶν. Κατέχουσιν αὐτὰ τὸ πολύτιμον μουσικὸν νὰ δίδωσι μελανὸν χρωματισμὸν εἰς τὰς λευκοτάτας τρίγας, βάφουσι δὲ καὶ τὰς ὀφρῦς διὰ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ λαμπρότερα χρώματα ἔχουσι τὰ φορέματα αὐτῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐσθῆς εἶναι πάντοτε ἐξ ἐρυθροῦ ἢ πρασίνου μεταξωτοῦ ὑφάσματος χρυσῶ κεντημένη, ἐρυθρὰς περισκελίδας καὶ κίτρινα ὑποδήματα, μὲ ἐμβάδας ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Περὶ τὸν λαιμὸν καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἤρτηνται ἀπειρα χρυσᾶ νομίσματα, ἀλύσεις καὶ ἄλλα κοσμήματα.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ

Αἰσώπειος μῦθος.

Σ' ἕνα δάσος μακρυνὸν,
ἔαπλωμένους ἐκοιμάτο
—πάνω ἰς τὸ χορταρικὸν,
ἕνας λέων καὶ ἕβρυχάτο.

Ἐἶχε ῥώθυνας μεγάλους
καὶ οὐδένα ἐφοβείτο.
Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους
δυνατὸς ἐκεῖνος ἦτο.

Εἰς τὸν ὕπνον τοῦ δ' ἐπάνω
βγαίνει ἕνας ποικίλος.
—«Τώρα γὰρ τί νὰ τοῦ κάνω
εἶμαι καταμοναχός.»

Οὕτω εἶπεν ὁ κύριος μῦς
καὶ εἰς τοὺς ῥώθυνας ἐμβαίνει
τοῦ κύριου λέοντος εὐθὺς
καὶ ὡς μίαν ὥραν μένει.

Ἀλλὰ ἔξαφνα πηδᾷ
καὶ σηκώνεται ὀλέων,
καὶ ἀρχίζει νὰ μαδᾷ
τὸ ποικίλον! πάει πλέον.

Τὸ πιάσε λυποθυμῶ
καὶ τοῦ ζήτησε τὴ χάρι
νὰ τοῦ δώσῃ ἑλευθερίαν.
Ἄλλ' ὁ λέων μὲ καμάρι

Τὸ βλεπε καὶ ἔχαίρετο
καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίρετο.

Ὁ δὲ ποικίλος σπεσθεῖς
—«Νὰ σοῦ πῶ κύριε λέων λέγει,
ἂν ποτ' ἐλευθερωθεῖς...
—καὶ ἀρχήσεις νὰ κλαίγῃ—

«Ἐὰ σὲ σώσω—ἐάν τύχη
καὶ ὑποπέσῃς εἰς παγίδα.
εἶνε δὲ κοινὴ ἡ τύχη
καὶ ἰς τὸ μέλλον ἔχ' ἐλπίδα».

Ὁ δὲ λέων μὰς καγχάσας
τὸν ἀφάνει τὸν καυμένον.
Ἐκεῖνος δὲ τὸν δρόμον πιάσας
τότ' ἀρχίζει ἀνασαιῶν.

Ἐκτοτε καιρὸς παρήλθε
καὶ ὁ λέων συνελήφθη
εἰς τὴν δένδρον δὲ ἀπήχθη
καὶ ἐδέθη* ὅτε ἦλθε

ἐν καιρῷ νυκτὸς ποικίλον
ἀνάβαν δὲ στὸ δένδρον
ἤρχισεν τὸ σάκα τοῖκι
καὶ τοῦ κόπτει τὸ σχοῖνι,

καὶ τοῦ λέγει: «Ἄν σὺ λέων
ἔχῃς δύναμις μεγάλην*
ἐγὼ ἔχω περιπλέον
καὶ σοῦ σώζω τὸ κεφάλι».

Ἐκαστος λαίπρον νοεῖ
τί ὁ μῦθος μὰς δηλοῖ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Ι. ΒΕΣΣΗΣ.

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ, πρωτότυπον κείμενον. Τόμος Α'. Εὐαγγέλια κατὰ Ματθαῖον καὶ κατὰ Μάρκον. Πωλεῖται παρ' ἅπασιν τοῖς Βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος—Δραχ. 5.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς υγείας καὶ τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν ὑπὸ Καρόλου Χίλλ, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ W. E. Γλάδστονως.—Μετάφρασις ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.—Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος.—Λεπτ. 50. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πλέον τῶν 10 ἀντιτύπων ἀνά λεπτ. 30.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναϊδος παρακαλεῖ τοὺς μεταβάλλοντας κατοικίαν νὰ εἰδοποιῶσιν αὐτὴν πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.